

Hišek in Rečica

Alenka Klopčič
Ilustrirala Marta Bartolj





Sosedov Mlin

"Tra-la-la, tra-la-la ..." Hišek je zaslišal prijeten in zadovoljen glasek, ki je prihajal iz sosesčine. Naj se je še tako naprezal, ni mogel videti, čigav je.

"Oooj!" je pozdravil vedno veseli Hišek. Bil je lep sončen dan in njegova družinica se še ni vrnila domov.

"Juhu! Živijo!" je še bolj veselo odzdravil razposajen glas neznanega soseda.

"Zelo lepo poješ," se je nasmehnil Hišek. "Kdo pa si, prijatelj?"

"O, hvala lepa! Jaz sem pa Mlin. In ti?" je bil radoveden sosedom Mlin. Nameščen je bil na hiško, ki je stala poleg Hiška, zato ga ni mogel videti. Pod njim je tekla žuboreča rečica.





"Jaz sem Hišek! Lepo, da imamo novega sosedo v naši sosesčini!" je bil iskreno vesel.

"No, še enkrat hvala. Meni pa je zelo ljubo, da se lahko vrtim!" se je zarežal novi sosed.

"Kaj počneš?" je bil začuden Hišek.

"Vrtim se!" se je še bolj veselo, če je bilo to sploh mogoče, zasmel Mlin.

Videli ste nekaj strani iz slikanice

Hišek in Rečica.

Za naročilo nam pišite na

urednistvo@energetika.net.